

[Ejner Kristensen.]

jo stadig væk en rolle. Det er vel også netop for at understøtte disse personlige egenskaber, at man fra samfundets side med det fremsatte lovforslag tilbyder disse folk undervisning og oplæring i bl. a. brugen af moderne brandslukningsmateriel og oplysning også om de mange nye krav, brandvæsenet kan blive stillet over for i et moderne industrialiseret samfund. For at imødekomme dette uddannelsesbehov er det, at ministeren ved nærværende lovforslag foreslår oprettelsen af en central brandskole, som på kursusbasis skulle give undervisning efter retningslinjer, der er angivet i den afgivne betænkning.

Jeg tror, at man må erkende, at der for det første er et behov for en sådan undervisningsmæssig uddannelse. Man kan henvise til mange forhold, som er ændret i vort samfund. Vi får stadig nye og større bebyggelser af industriel karakter, hvor brandfaren i sig selv kan være større end før, og vi får mange nye stoffer frem i hele vor dagligdag, som i brandtilfælde må behandles ud fra et specielt kendskab til dem, og det er derfor også nødvendigt, at der gives oplysninger herom. Andre ting kunne fremføres til støtte for, at man giver de i vore brandkorps ansatte de bedste muligheder for at kunne øve en effektiv indsats i påkommende tilfælde.

For det andet er det vel også nok mest rationelt, at undervisningen tilrettelægges på ét sted. Derved får man nok den bedste ensartethed i uddannelsen, hvilket jo må være en fordel for det samlede brandvæsen. Jeg forstår det sådan, at uddannelsen på denne skole skal omfatte det egentlige heltidsbeskæftigede mandskab inden for brandvæsenet, hvorimod de deltidsbeskæftigede, og det vil bl. a. omfatte alle dem, der på en eller anden måde er tilknyttet et brandvæsen på landet, må henvises til at deltage i de årlige brandøvelser, som afholdes lokalt med det brandvæsen, som de forskellige sognekommuner nu har entreret med. Jeg tror, det er en fornuftig deling. Det ville sikkert af mange grunde være uoverkommeligt at give også de deltidsansatte en videregående uddannelse, og de krav, befolkningen kan stille til disse, om jeg så må sige, amatørbrandmænd, må anses for dækket med hensyn til oplæring

i nye materials anvendelse ved, at de deltager i de lokale brandøvelser, som efter loven skal afholdes.

Med hensyn til skolens indretning, herunder lærerpersonel, kursernes længde og indhold og det økonomiske grundlag for dens oprettelse, håber jeg, at vi i det kommende udvalg kan få disse spørgsmål yderligere belyst og drøftet. Jeg skal derfor her ved første behandling afstå fra yderligere kommentarer hertil.

Må jeg så til sidst fremføre et enkelt synspunkt. Det er jo tanken at etablere den nye skole i lejede lokaler i Gentofte, og jeg forstår, at når man har valgt denne løsning, er det bl. a. også af økonomiske grunde, idet investeringsudgifterne derved bliver mindre, og det synes jeg i og for sig er al anerkendelse værd. Men jeg vil dog gerne rejse det spørgsmål, om der måske ikke var andre muligheder for uddannelsen af vort brandmandskab. Jeg tænker på den nære forbindelse, der er mellem brandvæsenet og civilforsvaret. Vel er brandvæsenet en enhed og bør være det, og det skal ikke anfægtes, men på den anden side kan man vel også nok sige, at brandvæsenet er en integrerende del af vort civilforsvar. Ved de civilforsvarsøvelser, der med mellemrum afholdes, er brandvæsenet jo til enhver tid i højeste grad inddraget, og de erfaringer, der herved gøres, er sideløbende og sammenfaldende for de to organers vedkommende. Hvad om man indgik i samarbejde om uddannelsen? Civilforsvaret har jo forskellige kursussteder i landet. Er det udelukket, at brandskolen kunne få tag over hovedet på disse steder? Jeg synes, at samarbejde og samordning om uddannelsen mellem to, om jeg så må sige beslægtede områder er en naturlig ting. Oprettelsen af nye institutioner, hvis opgaver måske kunne udføres lige så godt på allerede eksisterende, må, forekommer det mig, tilsige os at undersøge, om et samarbejde mellem civilforsvar og brandvæsen i det foreliggende tilfælde er en mulighed.

Så kan jeg i øvrigt på mit partis vegne give tilsagn om en positiv behandling af lovforslaget.

Adolph Sørensen: Jeg håber, at den højtærede formand vil tilgive mig, at jeg giver efter for en trang til at rette en tak, jeg kan næsten sige en hyldest til den højtærede